

РЕШЕНИЕ

№ 6699

гр. София, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Ева Пелова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **5547** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ева Пелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Комисия за защита на потребителите (КЗП) чрез адв. К., срещу решение без номер от 01.04.2021 г., постановено по НАХД № 1930/2020г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 01-ви състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № К-0046204/09.05.2019 г., издадено от член на Комисията за защита на потребителите, с което на Л. С. Й., на основание чл.204 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, са наложени административни наказания „имуществена санкция“, както следва : за нарушение по чл.47, ал.1, т.2 от ЗЗП – 100 лева; за нарушение по чл.47, ал.1, т.3 от ЗЗП – 100 лева; за нарушение по чл.47, ал.1, т.8 от ЗЗП - 100 лева; за нарушение по чл.47, ал.1, т.12 – 100 лева; и на основание чл.225в от ЗЗП, за нарушение по чл.181н, ал.2, вр.ал.1 от ЗЗП - 200 лева и за нарушение по чл. 181н, ал.4 от ЗЗП – 200 лева.

В касационната жалба, са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Сочи се, че СРС неправилно е приел, че наказващия орган е допуснал особено съществено нарушение на материалния закон, поради това, че в наказателното постановление е посочил, че лицето се санкционира с „имуществена санкция“, вместо с „глоба“ за физическите лица. Настоява се, че в случая е допусната техническа грешка, което се подкрепя и от обстоятелството, че наложените

административни санкции са съобразени с предвидените в ЗЗП санкции „глоба“. Прави се искане решението на СРС да бъде отменено и да се постанови друго, с което издаденото наказателно постановление бъде потвърдено.

В съдебно заседание касатора поддържа жалбата.

Ответникът – Л. С. Й., редовно призована не се явява и не изпраща процесуален представител. В депозиран писмен отговор на касационната жалба е посочено, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно, моли същото да бъде оставено в сила.

Представителя на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е основателна.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 от АПК, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, XVIII-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо, но неправилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

В производството пред въззивната инстанция е установена правилно следната фактическа обстановка, която е съответна на събраните по делото доказателства:

На 05.12.2018 г. на Л. Й. бил съставен акт за установяване на административно нарушение за това, че при извършена проверка е констатирано, че на 29.08.2018 г., на интернет-сайта, в който се предлагали различни стоки за закупуване, чрез сключване на договор за продажба от разстояние, не се съдържа изискуемата се по чл. 47, ал. 1 и по чл. 181н от ЗЗП информация, и били вменени извършването на 6 бр. нарушения.

Въз основа на така съставения акт е издадено атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на жалбоподателката са били наложени 4 имуществени санкции по 100 лева и 2 имуществени санкции по 200 лева.

В оспореното решение съдът е приел, че при постановяване на атакуваното наказателно постановление, административнонаказващия орган е допуснал особено съществено нарушение на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, тъй като след като се твърди, че нарушението е извършено от физическо лице, без да е посочено, че същото е едноличен търговец, на същото следва да бъде наложено административно наказание „глоба“, а не както е отразено в издаденото наказателно постановление – „имуществена санкция“.

Противно на посоченото в касационната жалба обжалваното решение на СРС е законосъобразно и правилно. Въззивния съд е приел, че при образуването и воденето на административнонаказателното производство са спазени процесуалните правила. Актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление са съставени в съответствие със законовите изисквания. Съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено.

При субсидиарното действие на НПК, СРС е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който осигурява обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по

конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Твърденията в касационната жалба, че първоинстанционният съд едностранно, непълно и немотивирано е извършил преценка на доказателствения материал, са неоснователни. Районният съд е обсъдил задълбочено събраните по делото доказателства, както и аргументите на страните, като мотивирано е посочил по какви съображения не приема доводите за ангажиране административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

Настоящия съдебен състав изцяло споделя изложеното в мотивите на контролирания съд, поради което и на основание чл. 221, ал.2, изр.2-ро от АПК не намира за нужно да ги повтаря, но за изчерпателност на изложението, намира за нужно да бъде посочено следното:

Видно от обстоятелствената част на акта и съставеното въз основа на него наказателно постановление, последното е издадено срещу Л. Й., в качеството ѝ на физическо лице. Установеното административно нарушение се санкционира по реда на чл.204 и чл.225в от ЗЗП, където са предвидени съответните административни наказания. В тези норми на ЗЗП се съдържат отделни по вид и размер наказания, които се налагат на физически, съответно юридически лица. В процесното наказателно постановление не е посочено конкретно по коя точно от тези две хипотези се налагат административните наказания. В конкретния случай, относими към делото са чл.204, ал.1, пр.1 и чл. 225в, ал.1, пр.1 от ЗЗП. Видно от обстоятелствената част на наказателното постановление, субект на административнонаказателната отговорност е физическото лице, което следва да бъде санкционирано с „глоба“, а не с „имуществена санкция, тъй като последната е безвиновна. При този подход на касатора, жалбоподателя е лишен от възможността да се уведоми какво точно нарушение му се вменява, респ.адекватно да организира защитата си и пречи на съда да изпълни задълженията си по преценка на индивидуализацията на така наложеното наказание по смисъла на чл.27 от ЗАНН. Този порок на наказателното постановление не може да бъде саниран от съда, тъй като по този начин би се стигнало до правно квалифициране на основанието за налагане на наказанието за пръв път в съдебната фаза на производството, срещу което жалбоподателя не е бил уведомен при предявяването му.

На последно място разпоредбите на ЗАНН не съдържат в себе си понятието „техническа, неволна грешка“, а разпоредбата на чл.248а от НПК е неприложима към казуса, доколкото касае единствено очевидна фактическа грешка, допусната в обвинителен акт, но не и наказателно постановление. В случая липсва процесуален способ по смисъла на чл.53, ал.2 от ЗАНН за преодоляване некоректното посочване вида на наложеното административно наказание, тъй като то е основен елемент от задължителните реквизити на наказателното постановление, съгласно чл.57, ал.1, т.7 от ЗАНН. Недопустимо е по аналогия и за пръв път в хода на съдебното следствие да се коригира, уточнява или променя вида и размера на наложената санкция. Неправилното посочване в наказателното постановление на този основен реквизит, е съществено неотстранимо нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за потвърждаване на обжалвания съдебен акт.

По изложените съображения, настоящата инстанция намира жалбата за неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН
СЪД-С. ГРАД, XVIII-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер от 01.04.2021 г., постановено по НАХД №
1930/2020г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 01-ви състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.